

Ericsson Seniorer – en kort historik

Ericssons Pensionärsförening bildades 1991. Initiativtagare var Allan H Rasmussen (interimistisk ordförande) och Stian Kvastad. Målet var att de som pensionerades från Ericsson skulle få ett forum för fortsatta kontakter.

Ett blygsamt anslag från Ericsson om 3000 kr/år utgick som stöd för verksamheten.

Verksamheten var relativt låg fram till årsmötet den 21 april 1993 då de tidigare inte vederbörligen godkända stadgarna reviderades och godkändes. En ny fullbesatt styrelse med May-Brith Garhult som ordförande och Bibbi Farman som sekreterare tillsattes. Medlemsavgiften fastställdes till 50 kr.

Åren 1991 och 1992 hade verksamheten inskränkt sig till en träff vår och höst med något föredrag om Ericssons teknikutveckling åtföljt av kaffe. Någon trubadur med anknytning till Ericsson kunde uppträda för att förhöja stämningen.

Den nya styrelsen drog 1993 igång verksamheten på allvar i och med att man sjösatte ett digert program med en aktivitet per vecka. Studiebesök, besök vid kyrkor och museer. Även endagsresor, gärna till Ericssonfabriker där vi räknade med att bli bjudna på lunchen för att hålla nere kostnaderna. För att få bussen fullsatt var priset per resa maximerat till 200 kr. Man arrangerade också teaterbesök och promenader m.m. Aktiviteter med dans var ett dominerande inslag. Som mest var det fem fester, årsfest, vårfest, kräftskiva, höstfest och julbuffé. De månader det inte ordnades fest ordnades träffar med dans, utom under sommarmånaderna.

Vid vårfesten 1997 föreslog någon att vi skulle ordna en buggkurs, den drog igång hösten samma år med 67 deltagare. Vi dansade en gång i veckan i gymnastiksalen i I-husets källare så länge den var tillgänglig.

Det första programbladet var det som trycktes inför hösten 1993. Tidigare hade aktiviteter annonserats i Kontakten, men det hade inte fungerat så bra då insända notiser inte alltid blivit införda i tidningen.

Av stor betydelse för föreningens utveckling under de första åren var den nära kontakten med Ericsson när det gällde administrationen av pensionärernas sjukvårdsförmåner samt pensionärslunchen på Solliden. Detta arbete utfördes av en arbetsgrupp från föreningen utanför det egentliga föreningsarbetet, men ledde till en extraordinär medlemstillströmning för att man inte skulle bli bortglömd vid behandlingen av insända sjukvårdskvitton. Medlemstalet steg på detta sätt till inemot 1000.

När sjukvårdsförmånerna genom riksdagsbeslut upphörde 1996 sjönk antalet medlemmar snabbt till nästan hälften.

Åren runt millennieskiftet ordnades vattenfestival i Stockholm, ett inslag i denna var drakbåtspaddling. 1996 och 1997 deltog föreningen med tryckta tröjor utan att väcka något uppseende. 1998 hade vi för första gången gjort egna dräkter, vi var utklädda

till vikingar och sköldmör och placerade oss på 5:e plats i best in show. Vi gjorde ett uppehåll i två år, men återkom 2001 som hula-huladansare med kjolar av plastrem-sor, då hade vi också en egen visa för scenframträdandet och vann best in show. Det här upprepades de följande två åren, vi gjorde sådan succé att vi utgjorde blickfång på svenska kanotförbundets hemsida hela året och hade ett stående erbjudande därifrån om gratis kanot så länge vi ville hålla på. När vi lämnade prisutdelningen 2004 efter att ha kommit tvåa utan träning, skanderade publiken: Evergreens, Evergreens - - - (vårt artistnamn).

Namnet på föreningen ändrades vid millennieskiftet till det modernare Ericsson Seniorer efter omröstning inom styrelsen. Det hade varit uppe till diskussion på årsmötet redan 1993, men förslaget kom då från fel håll och sågades av mötesledningen.

Vid den här tiden ordnade vi också flerdagarsresor antingen helt i egen regi, eller i samarbete med KulTur. Hälsingland, Öresundsbron, Västergötland i Arns fotspår, Gotland och småländska glasbruk och utvandrabygder. En minnesbild: Vid Hångers källa nära ruinen efter Lärbro gamla kyrka på Gotland står vi och sjunger "Den blomstertid nu kommer" Just vid denna källa skrevs psalmen av Israel Kolmodin 1694. Med föregångaren till KulTur, Mariefreds Resetjänst, reste vi med buss och färja till Oslo-Skagen-Göteborg. Året efter stod Holland i tur, arrangören tog så lite betalt att de fick lägga ner verksamheten efter den resan!

Våra fester ordnades t.o.m. 2004 i I-huset bredvid Huvudfabriken, nuvarande Konstfack. Dessa evenemang utmärktes av mycket mer av självverksamhet än idag. Vi möblerade om själva och vi fick utnyttja Amicas serveringstillstånd, så vi serverade alla spritdrycker i egen regi. Det var en uppvisning i logistik när vi med två fullastade rullbord snabbt serverade snapsar. Det kunde gå åt 5 flaskor Skåne och 2 renat. Vårt deltagarrekorde uppnåddes vid millenniumfesten då vi räknade in 127 personer.

I januari 2005 flyttades vårt kansli från Midsommarkransen till Älvsjö, samtidigt ändrades öppethållningen från två till en gång i veckan. Det var ett steg på vägen mot det IT-samhälle som vi nu lever i. Tidigare hade nästan alla medlemmar skött sina kontakter med föreningen ansikte mot ansikte.

I januari 2009 förändrades moderbolagets stöd till fritidsföreningarna. Nyordningen gjorde det nödvändigt att avveckla kansliet och att flytta såväl administration som telefonservice ut på nätet. Med hjälp av kreativt tänkande lyckades styrelsen genomföra denna omläggning med bibehållen kvalitet på verksamheten.

Numera är besöksaktiviteterna så efterfrågade att de ofta måste dubbleras. Det ökande intresset för vinprovningarna visar att vi fortfarande uppskattar att umgås.

2004 avlöstes May-Brith Garhult av Margaretha Nilsson som ordförande, hon efterträddes i sin tur av Hans Nihlén 2007, slutligen kom Torvald Lundmark 2008.

Stockholm i november 2011
Styrelsen